

V gornjeradgonski zastop so sprejeli namesto kmeta Kolarja, negovskega gospoda oskrbnika. Torej s kmeti ven, z gospodi noter! To je zastop za kmete!

V Celje se preseli ljubljanski kamnosek gosp. Vinko Čamernik.

Slovenci v Pragi. Letos je na praških visokih šolah vpisanih 33 slovenskih dijakov, med njimi 10 Štajarcev.

Zdravnik dr. Leo Kreft ordinira vsako predpoludne v Radencih, popoldne v Gornji Radgoni. Prejšnji radenski zdravnik je odšel.

Pri Sv. Juriju ob Ščavnici se je 15. dne meseca oktobra poročil g. Alojzij Majcen, učitelj pri Sv. Andražu v Slov. goricah z gospodičino Franciško Kupljen iz Žihlave.

Pri Kapeli blizu Radenc siriti lažnjivega kljukca iz Ptuja, »Štajerca«, krčmar Rud. Horvat in trgovec Hausman. O Hausmanu ne rečemo ničesar, o njem naše ljudstvo ve, da nikdar ni bil prijatelj slovenskega naroda, a o Rudolfu Horvatu se nam zdi to počenjanje čudno; kajti pripoveduje se nam, da je Horvat vedno jako naroden, kadar se pri njem priredi kaka narodna veselica ali pa se zateče k njemu kaka narodna družba. Kako sedaj ta sprememba? Ali je zašel pod upliv ondotelega nadučitelja Kvasa? — V Moti pa opravlja posel Horvatov ter misijonari za »Štajerca« Jakob Missia, posestnik parnega mlina in Bračkov pristaš.

Lažnjivi kljukec iz Ptuja, gospod »Štajerc«, mora imeti jako potrpežljive čitatele, da jim sme tako debelo lagati. O slovenskem zaupnem shodu v Ptuju pravi, da je bilo tamkaj samo 6 kmetov. Ti lažnjivi kljukci ti! Samo iz gornjeradgonskega okraja jih je bilo 11, torej samo iz enega okraja približno toliko kakor si ti imel že odgovornih urednikov. Na uho pa ti lahko povemo, da je bilo kmetov iz vseh sosednih okrajev več nego imaš ti med kmetiskim ljudstvom plačujočih naročnikov. — Pa hinavec je tudi ptujski kljukec. Proti judom zabavlja, da se kar peni. V inseratih odzadej pa sprejema tudi naznanila od židov. Gospod Visenjak, so tudi židovi v vaši »kmetiški stranki«? Dobro bi bilo, da ne samo nam, ampak tudi Štajercu včas »pred nosom okoli kramljate, ga pokukate in ga tudi okoli zasučete«. Dajte si naš nasvet »mnogokrat pred oči postavljati!«

Duhovniške vesti. Čast. gosp. Matevž Osenjak, kaplan v Sv. Juriju ob juž. železnici je stopil zaradi bolehnosti v začasni pokoj ter se preselil v Gradec.

Društvene zadeve.

Kmetijsko bralno društvo v Starem trgu pri Slovenjemgradu priredi dne 4. novembra Slomšekovo slavnost. Vspored bo raznovrsten. Za slavnostnim govorom se bo popevalo, tamburalo pa tudi igrala dramatična igra: »Kje je meja?« Začetek slavnosti je ob 3. uri popoldne v Petričevih prostorih v Starem trgu. K obilni udeležbi uljudno vabi društveni odbor.

Bralno društvo pri Sv. Benediktu v Slov. gor. priredi dne 25. novembra letni občni zbor ter jako zanimivo veselico, pri kateri se bo uprizoril izborni Lendovšekov igrokaz »Slomšekovo rojstvo«, ker je ravno namenjeno za ta večer. Igrala se bo tudi mična in ganljiva igra v petih dejanjih »Lurška pastarica«. To naznanimo že sedaj, da sosedna društva ne priredejo takrat kaj enakega. Priprave za veselico so že v polnem tiru. Odbor.

Gospodarske stvari.

Tečaji za vinogradstvo in sadjarstvo.

Konec.

So ljudje, ki koprne po zlatu, ki v veri na vraže premagajo grozo in se drznejo v temni noči kopati tajnostne zaklade, drugi

begajo daleč okoli po sejmovih in raznih barantijah, drugi skušajo svojo srečo v loteriji, sploh stremijo odveč po negotovih dobičkih, po fantazmih, a gotove zaklade, ki jim leže v njih pridelovalnih sredstvih, v njih zemljah, katere s treznim, dobro premišljenim delom lahko in gotovo vzdignejo, pa puste ležati. Za te ni treba kolomona, ni treba v risu tvegati svoje duše, ni treba biti odvisen od negotove slepe sreče, ampak trezen odločen gospodar, ki se zna podati sedaj vladajočim okoliščinam, ki zna naravne pogoje v svoj prid obrniti, vzdigne ta zaklad, če ne naenkrat pa v teku časa gotovo. Koliko najdemo ljudi, ki so od izkopanega zaklada ali od loterije in enakih podjetij obogateli? V krajih, kjer se ljudje na to zanašajo, najdemo le revščino. So pri nas kraji z ugodnimi razmerami, kjer pa se ljudje malo brigajo za posestva, kjer hodijo bolj po kupčijah, a ti kraji ne kažejo po zunajnosti pravega blagostanja. Najdemo pa pri nas in drugod kraje, kjer kmetovalci bolj ali manj umno gospodarijo, kjer pa tudi trdno stojijo. Prehodil sem mnogo dežel, kjer upoštevajo bolj zahteve napredka in dasiravno so naravne razmere mnogokrat neugodnejše nego pri nas, pa človeku kaj dobro de, ko vidi splošno blagostanje.

Dokler bodemo pri nas videli gnojnico po jarkih odtekati, dokler bomo životarijo sadna drevesa kot žrtve nerazumljenih njih zahtev, dokler se ne bodemo znali odločno boriti proti raznim škodljivcem, dokler bodo med sadnim drevjem $\frac{2}{3}$ vrst, ki niso prav za prav za nobeno rabo, dokler ne bodemo zboljšali naša kletarstva itd., dotlej nikakor še nismo na pravi poti, dotlej nimamo pravice čas in okoliščine dolžiti krivde do naših slabih gmotnih razmer.

Vesoljne skušnje, oprte na razne vede, omogočijo razmeroma ceneje, boljše in vse več pridelovati, in kjer se to zgodi, tam vspevajo vsi slojevi človeške družbe, vse gospodarske skupine, ako so v pravem razmerju.

Na podlagi teh skušenj in ved vrši se tudi kmetijski pouk bodi si v šolah bodi si po potovalnih učiteljih. Ker pri nas toliko napak najdemo, se je čuditi, da ni vdeležba pri zborovanjih, kjer se poučuje ali razgovarja o gospodarstvu, vedno taka, kakor bi zamogla biti, kakoršna je po drugih deželah, kjer je gospodarstvo že itak bolje prospelo, in pa da ne sledi poduku vedno tudi dejanje, kakor je želeti. Je-li izvršitev takih naukov nemogoča? Za primer vzemimo sajenje drevja. Tu pogosto vidimo, da sadijo kmetovalci preveč drevja pregosto. In kako drevje! Umni sadjerejec si s takim rajši zakuri. Ne bi bilo bolje kupiti eno drevo prave kakovosti, ki bode gotovo vspevalo in obilo rodilo, na mesto 10 ali več ničvrednih. In kako se drevje posadi? Predmet, ki ima tako važen namen, kakor sadno drevo, zasluži pač nekaj več skrbnosti. In ti da pravilno sajenje enega dobrega drevesa več dela, kakor površno desetih bornih drevesc? Od teh pa še večji del pogine in se vedno z novim nadomeščajo. Kje pa je vseh večji? Enakih primerov se da na stotine navesti. Večinoma vse, kar se o priliki kmetijskega razmeram prikrojene poduka priporoča, je vsakemu izpeljivo, seveda je treba tudi trdne volje.

Krajev, kjer naj bi se tečaji vršili je mnogo in nikakor ni mogoče v vseh krajih ravno ob nedeljah se zbirati. Treba torej tudi delavnike za to porabiti. Smoter tečajev je pač že vreden, da mu prinesejo kmetovalci malo žrtev, nekoliko ur in se tudi ob delavnih zberejo. To bi bil le dokaz njih naprednega stremljenja in v čast. Smešno pa je, kdor pravi, da mu ni treba poduka, mej tem ko se na njegovem zemljišču na vsak korak ta velika potreba vidi. Čudno je sploh, da čim bolj so kmetovalci v posameznih krajih že napredovali, toliko večjo potrebo imajo po poduku. Poglejmo na Češko, kjer imajo tako veliko število raznih kmetijskih sol, toliko potovalnih učiteljev in toliko zbo-

rovanj, ali po deželah v Nemškem cesarstvu, kjer so kmetovalci glede kulture skoraj že prenatani.

Upajmo torej, da bode udeležba pri napovedanih tečajih obilna, da bodo ti tečaji tudi kar mogoče plodonosni.

Glede dneva, ure in kraja, kdaj in kje se bodo posamezni tečaji vršili, razglasilo se bode vsakokrat primerni čas naprej.

Maribor, 18. oktobra 1900.

Ivan Bele.

Cerkvene zadeve.

Vabilo k občnemu zboru družbe duhovnikov Lavantinske škofije.

Sedanjemu, pri občnem zboru dne 7. julija 1897 za leto 1897—1900 voljenemu odboru dotekla je triletna upravna doba. Po § 20. društvenih pravil nastane društvenemu predstojništvu dolžnost, sklicati zopet občni zbor, da po § 15 za bodočo triletno dobo 1900—1903 voli 7 odbornikov in 3 pregledovalce letnih računov. Odborniki naj po istem § stanujejo ali v Mariboru, ali na takih krajih, da lahko k sejam dohajajo. Da je občni zbor sklepčen, mora po § 22 pričujočih biti 20 društvenikov. Nepričujoči društveniki zamorejo pismeno voliti. Obhajal se bo občni zbor dne 6. novembra 1900, t. j. v torek, na god sv. Lenarta, ob 11 uri predpoldnem v kn.-šk. konz. pisarni. K občnemu zboru vse častite gg. društvenike uljudno vabi

Predstojništvo.

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Dolič 24 K, Sv. Lovrenc v Slovenskih goricah K 20-10, Sv. Francisek v Stražah K 9-14, Braslovci K 42, Podšreda K 10, Olimje K 16-82, Sv. Peter pri Mariboru K 20, Solčava K 12, Ljubno K 26-50, Črna gora pri Ptuju 6 K, Svetinje K 15-24.

Cenjenim našim naročnikom!

Kdor je nov naročnik in nam kaj pošilja, naj to izrecno pove. Ta mali trud nam mnogo mnogo dela prihrani, ker smo z delom itak preobloženi. — Stari naročniki naj izvolijo blagohotno pri pošiljavi naročnine, pri reklamacijah itd. zapisati število, ki je zapisano na adresnem zavitku. — Reklamacije v odprtih pismih so poštnine proste. — Nekateri naročniki dolgujejo naročnino že po več let. Kdor list redno sprejema, podaja se v dolg in se zaveže s tem dolg poravnati vsaj do konca leta. — Ako bi kedo list po dvoje dobival, naj enega vrne. Istotako naj list vrne, kdor noče več biti naročnik. — Prosimo uljudno, naj se uvažajo ta naša navodila! Naročnina pod 1 krono se navadno ne sprejema. Ali radi važnosti ravno sedanjih državnozbornih volitev sprejmemo izjemoma tudi nove naročbe za mesca november in december: 70 vin. (poštne znamke v zapečatenem pismu).

Upravništvo.

Loterijske številke.

Gradec: 27. oktob. 1900. 55, 6, 67, 62, 45
Dunaj: » » » 36, 76, 74, 21, 69